

„Въ направленіето на дѣйствиата си, азъ знаѣх само единъ источникъ — опитътъ. За да обсъдиж бждущето, азъ не знаѣх друго сръдство освѣнъ оцѣненіето на миналото. А като оцѣнявамъ миналото, като оцѣнявамъ повѣденіето на английското министерство за послѣднитѣ десеть години, азъ питамъ, какво може да потвърдява надѣждитѣ, съ които тѣзи господа утѣшаватъ себе си и камарата? Не е ли коварна тѣзи насмѣшка, съ която пріехъ просбата ни? Не ѣ ся довѣрвайте — това е примка. Не си позволявайте да ви излъжхтъ съ цалувка.

„... Нѣй направихми всячко, което зависеше отъ напята власть за да отхвърлимъ приближающата буря... Подиръ туй съвършенна химера е да ся надѣме за примиреніе и за миръ. Нѣма си вече мѣстото за надѣжда. Ако исками да бждимъ свободни и да спасимъ правата си — трѣба да ся біемъ. Да призовеми венчкитѣ си брата на оръжіе и да ся помолимъ на Бога — ето всячко, което ни остава за спасение.

„Казватъ ни, че сме слаби, че сме неспособни да ся борими съ такъвзи силенъ противникъ. Но кажете ми, кога ще станими силни? Дали туй ще бжде тѣзи седмица или до година? Дали тогава, когато въвъ всяка къща влѣзи английскій войникъ и нѣй останимъ безъ оръжіе? Подиръ нерѣшителността и бездѣятелността ще ни дойдхтъ ли нови сили? Ще имами ли нѣй сръдства да ся съпротивяваме като лѣжимъ на гърбътъ си и като ся занимаваме съ гонѣніето на голи надѣжди, въ това врѣме когато непріятельтъ ще ни държи съсъ свързани ржцѣ и крака? Не, нѣй не сме слаби, ако знаемъ какъ да ся въсползуваме отъ источникитѣ, които Богъ и природата ни дадохъ въвъ власть. Народъ отъ 3 миліона души, на-